

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9728 van 18 juni 2013
in de zaak A. 209.078/XIV-34.934**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Zouhaier Chihaoui
kantoor houdend te 1000 Brussel
Kolenmarktstraat 83
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTE-
LINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 5 juni 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 102.316 van 3 mei 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 10 juni 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.2.2 van
het bestreden arrest onder verwijzing naar het verslag aan de Koning bij het koninklijk
besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot
regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de
vluchtelingen en de staatlozen stelt, belet artikel 17, §2, van het koninklijk besluit van 11 juli

2003 de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat de verzoeker door middel van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennis heeft genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, §2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt en de verzoeker niet langer belang heeft bij het aanvoeren van een schending van die bepaling. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De vaststellingen in het bestreden arrest betreffende de tewerkstelling van de verzoeker, met name dat zijn verklaringen in het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet overeen komen met zijn eerdere verklaringen en evenmin met de documenten die hij heeft aangebracht, vinden allen steun in het rechtsplegingsdossier en zijn voldoende draagkrachtig om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde tewerkstelling. De uiteenzetting die de verzoeker geeft over de badge en zijn verwijzing naar hetgeen hij in het derde, vierde en vijfde punt van zijn tweede middel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, kunnen deze vaststellingen niet weerleggen en kunnen dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 18 juni 2013, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen